

אורלי קיים ומחמוד אבו-פנה הרטוריקה של עיתונות הספורט בישראל בעברית ובערבית

מחקר זה עסק בטיעונים ריגורשיים שנעזר לעורר אצל המאזין מנכירוח מסוים שוביבא ליווי הסכמה עם עמדת הדובר. מטרת המאמר היא לעמוד על האמצעים הרטוריים הריגורשיים המשמשים בלשונם של פרשני הכדורגל במאמרים המופיעים בעיתונות הכתובה בעברית ובערבית הלחשות ביניהם. הדיון יתרכז במהותם, דרכי חופעתם ומעמדם כאמצעי שכנוע בטקסט.

בעיתונות העברית נבדקו אמצעי השכנוע הריגורשיים הבולטים ביותר ב-13 מאמרים שחתפרטמו בפרק זמן קצר (חורף 2002), ושעסקו בשני אירועים משחקי של "מכבי חיפה" בגביע אירופה לאלופות ונבחרת ישראל במשחק נגד מלטה, ובמיקוד בארבעה פרשני כדורגל עבריים המייצגים את שלושת העיתונים המרכזיים במדינת ישראל.

בעיתונות הערבית נבדקו אמצעי השכנוע הריגורשיים הבולטים ביותר ב-11 מאמרים שחתפרטמו בחודש של משחקי המונדיאל בדרום אפריקה

* בעקבות הרצאה שנשאתי על "הרטוריקה של פרשני כדורגל בישראל", במסגרת יום עיון בנושא "לשון ורטוריקה – היבטים בלשניים, חברתיים ופרגוניים", שהתקיים בתאריך 23.6.10, ב"מכון מופ"ת", פנה אליי ד"ר מחמוד אבו-פנה והעלה את הרעיון להעשיר את המחקר באמצעות השוואה בין פרשני הכדורגל שכותבים בעיתונות העברית בישראל לפרשני כדורגל שכותבים בעיתונות הערבית בישראל ולבדוק את הרטוריקה הריגורשית המאפיינת את עיתונות הספורט בכללותה בישראל. הימים היו ימי משחקי המונדיאל, ועיתונות הספורט הייתה כמקוחה: עמודים שלמים הוקדשו לפרשנות כדורגל, ונרמה שכולם "נסחפו" אחר חוויית המשחקים, הניתוחים המעמיקים והדיונים המקצועיים והחובכניים שכאו לאחריהם. נעניתי בשמחה לאתגר. מחמוד ואנוכי הסכמנו על מסגרת המחקר ועל הקריטריונים שייבדקו, וכן על הקורפוס המחקרי. פנינו למערכות העיתונים הגדולות, והן שלחו לנו בחפץ לב מאמרי פרשנות שיוצגו הלאה (א"ק).

מים מרלין, 22–23 (הלשון העברית בהקשריה), תשע"א–תשע"ב